

Archivní zahrada // Zahrada fikcí

V létě roku 2023 přijely na rezidenturu do olomoucké Galerie XY vídeňské umělkyně Judith Augustinović a Valerie Habsburg. Pro botanickou zahradu připravili dlouhodobou site-specific instalaci.

Umělkyně se rozhodly pracovat s archivními šanony, které pozbyly svého původního účelu. Archiv pomyslně vybudovaly opět v zahradě a tím jeho primární účel zpochybnily. Jaké byly příběhy, které již nemůžeme číst? Co nám říkají zdánlivě prázdné složky?

Judith s Valerií vytvořili archivní památník faktům, na které se nemá zapomenout, i jejich možným zítřkům, které se odevzdáním matce přírodě opět tvoří v olomoucké zahradě.

Památník je abstrakcí místa stejně jako symbolem určujícím jeho identitu. Lze archiv vnímat jako umělou náhražku, jakousi protézu identity a může archiv opětovně promluvit?

Umělkyně se obrací k objektu "mezi věčností a odpadem" v pojetí polského výtvarníka Tadeusze Kantora. Ponechávají v zahradě hromadu složek svému osudu, opouští ji, aby se rozpadla. Zároveň se nemohou dočkat její budoucnosti. Osídlí šanony nový, zprvu neviditelný život, promění se tělo a přesto zůstanou zachovány monadické vazby na ty, kteří už neexistují?

